

**Master Class med temaet The Spaces Between Actor and Puppet,
undervist af Frank Soehnle og Patrick Michaelis
Festival of Wonder 2013.**

Af Karen Monrad, dukkespiller

I dette års Master Class deltog 7 kursister, alle med en baggrund inden for dukke- og objektteater. Nogle af deltagerne var professionelle eller semi-professionelle dukkespillere og performere, mens andre var undervisere i drama for efterskoleelever og psykisk syge. Deltagerne var fra Danmark, en enkelt var fra Quebec, Canada.

Underviseren Frank Soehnle er professionel dukkespiller. Han er leder af kompagniet FigurentheatreTübingen og anses, som en af mestrene på dukketeaterscenen i Tyskland. Skuespilleren Patrick Michaelis har lang erfaring med, at arbejde med dukker og objekter som sine med- og modspillere, samt at arbejde med stemme og tekst for, omkring og til dukker.

Temaet for Master Class'en var "The Spaces Between Actor and Puppet". Varierende øvelser lagde op til undersøgelser af, hvordan man som dukkespiller kan håndtere, det at være skuespiller og dukke i ét og hvordan tekst/stemme kan spille op til- og sammen med en dukke eller et animeret objekt.

Ved simple øvelser til opvarmning og intro blev deltagerne guidet ned i kroppen og ind i materialer som f.eks. pendulerende æbler, et stort ark gråt papir og et stykke let, hvidt

fiberdug. Disse materialer skulle i øvelser animeres og der blev arbejdet med det præcise øjeblik, hvor materialet lever. Der blev både arbejdet individuelt og i parøvelser.

Dernæst blev stemmeopvarmning introduceret og øvelserne blev tekstbaseret. Dermed kom "the Actor" ind i spillet og en øvelse kunne laves flere gange i forskellige variationer, således at tekst og stemme kom fra forskellige aktører. Eksempelvis kunne en øvelse være at to dukkespillere animerede en dukke og en stemme kom fra off-stage. Derefter blev øvelsen gentaget, men denne gang var det dukkespillerne selv, der sagde teksten.

Efter hver øvelse, stillede Frank Soehnle og Patrick Michaelis spørgsmål, der lagde op til samtale omkring, hvad både dukkespillere og publikum havde oplevet. Dette ledte til mange teoretiske og meget spændende diskussioner om hvordan roller kan være diffuse og kan ændre sig på scenen. Dermed ændres den historie man fortæller også.

Som professionel dukkespiller, synes jeg emnet "The Spaces Between Actor and Puppet" var yderst relevant for objekt-og dukkespillere, der er aktive i nutidig teaterproduktioner. Jeg har bestemt fået en masse fra Master Class'en jeg kan bruge i mit arbejde på scenen.

Det er mere og mere ofte nu, at teatre bruger synlig dukkeføring og dermed åbnes der op for, at dukkespilleren i sig selv også skal være en aktiv karakter. Jeg har tit oplevet, at stå i en situation, som dukkespiller, hvor jeg selv har replikker og min dukke har replikker.

Denne dobbelthed, som en dukkespiller skal administrere, er et vanskeligt arbejde, det kræver knivskarp præcision og stor tydelighed i overgangene fra den ene rolle til den anden, for at publikum kan følge med.

Frank Soehnle og Patrick Michaelis har med dette års Master Class givet mig nogle brugbare værktøjer til netop, at varetage dukkespilleren og dukkens rolle og afstanden i mellem disse.